

venster op beeld en geluid

Nummer 12 2018
Nederland € 5,95 België € 6,50

COVER

MOFI ULTRADECK
HEERLIJKE DRAAIKONT

RECENSIE

AUDEZE MOBIUS
AUDIOLAB 8300MB
BOWERS & WILKINS 607
EAR 834P
FEZZ OMEGA LUPI
HIFIMAN HE1000SE
KEF LSX
KROMA CARMEN
METRUM ACOUSTICS AMBER & ONYX
SENNHEISER HD820

DE HIFI OPLOSSING

WILSON AUDIO TUNETOT

VERSLAG

HIFISHOW KOPENHAGEN

PRODUCT LINE-UP 2019

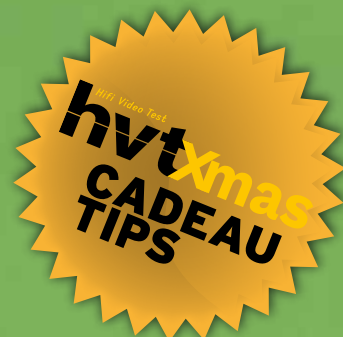
SAVOR AUDIO EN LOOK & LISTEN

ACHTERGROND

BOVENTONEN DEEL II

OFF-TOPIC

NAIM AUDIO IN DE BENTLEY MULSANNE EWB

FYNE
AUDIO

GROUND CONTROL TO MAJOR TOM

1969 - AGE 7

WHAT HI-FI?

Fyne Audio F501
Beste vloerstaande
luidspreker
£1.000 - £1.500

Bij FYNE AUDIO bouwen we geen tijdachines, maar luidsprekers die zo gedetailleerd en natuurlijk klinken, dat ze je gelijk mee op reis nemen. Net zoals ze Tom meevoerden, toen hij naar zijn favoriete Bowie nummer luisterde.

Kijk voor meer informatie op www.hnny.nl

FYNE AUDIO products are designed and engineered in the UK.

FYNEAUDIO.COM

18

18 [MoFi UltraDeck](#)
Heerlijke Draaikont

23

23 [Recensie Audiolab 3200MB](#)
Randloos Genieten

29

29 [Recensie KEF LSX](#)
Kleine kastjes, Grote ballen

53

41 [Recensie Bowers & Wilkins 607](#)
Kevlar is verleden tijd. Lang leve Continuum

41

53 [Recensie Kroma Carmen](#)
Altijd Indrukwekkend

68 [HVT Xmas Cadeau Tips](#)

81 [Recensie EAR 834P phono-pre](#)
Age is nothing but a number

En verder...

- 7 Voorwoord
- 10 Nieuws
- 35 Recensie hoofdtelefoonversterker Fezz Omega Lupi
- 47 Recensie Metrum Acoustics' Onyx DAC en Ambre Netwerkadapter
- 59 Recensie Sennheiser's gesloten dynamische hoofdtelefoon HD820
- 64 Recensie Hifiman's planar magnetic HE1000SE
- 72 Verslag line-up Savor Audio en Penhold 2019
- 76 Verslag Hifishow Kopenhagen
- 85 Recensie Audeze's Game Changer Mobius
- 91 Dé Hifi Oplossing met Wilson Audio's TuneTot
- 95 Boven tonen deel II
- 99 Off-Topic met Naim Audio in de Bentley Mulsanne EWB
- 104 Over de Top: High End in De Librije
- 114 Column Ernst Neve
- 114 Agenda

81

HEERLIJKE DRAAIKONT

In de afgelopen Vinyl Special van uw favoriete hifi-blad testte ik de MoFi StudioDeck. 'If memory serves right' heb ik enthousiasme voor de StudioDeck bepaald niet verborgen gehouden. Een duidelijke insteek van dát wat vinyl in zich heeft, en dat voor een zeer schappelijke prijs. Dat heb ik, in die prijsklasse, weleens anders meegemaakt. Logisch dat ik zeer benieuwd ben naar de UltraDeck; het grote broertje van de StudioDeck.

Alhoewel, grote broertje... qua formaat lopen de twee volledig in pas en zijn verschillen op het eerste gezicht niet heel direct zichtbaar of het moet de aluminium strip zijn die op de UltraDeck iets diagonaal is ten opzichte van de rechte op de StudioDeck. Op het eerste gezicht een detail, maar nee, in het minimalistische en doordachte concept van MoFi heeft dit een functie. Ik kom erop terug.

De UltraDeck meet 50 x 15 x 36 cm en heeft een totaalgewicht van 10,5 Kg. Het snaar aangedreven en 3,3 cm dikke Delrin plateau neemt daar 3 Kg van in beslag. Het chassis bestaat uit MDF met drie platen aluminium waarop elke afzonderlijke plaat de motor, lager en arm zijn gemonteerd waardoor een optimale koppeling dan wel ont koppeling ontstaat. Waarmee de functie van de diagonale strip op het chassis duidelijk wordt: een flink toonarm-board. De

makkelijk instelbare voeten voeten zijn, net als bij de StudioDeck, uit de koker van HRS (Harmonic Resolution Systems). Ook de motor kennen we van de StudioDeck: een 300 rpm AC met getrapte pulley voor 33 1/3 en 45 toeren. Wat zeker niet uit de StudioDeck is meegekomen is het lager. Hoewel volgens hetzelfde 'inverted' principe en ook van

gehard staal, brons en teflon heeft het lager van de UltraDeck saffier meegekregen. Dat kom je eigenlijk alleen in veel duurdere tafels tegen, iets dat zeker pleit voor de benadering van MoFi. De, met Cardas Cable bedrade, 10 inch arm is grotendeels wel weer gelijk maar uitgerust met kwalitatief betere lagers en gaat nu als Ultra Tonearm door het leven. De

voeding naar de motor gaat via een IEC-connector op de achterzijde waar we ook twee RCA's en aarding aantreffen.

Setup

De UltraDeck wordt standaard zonder element geleverd, maar tegen meerprijs wordt een element vanuit de fabriek gemonteerd. In mijn geval is de UltraDeck reeds met een UltraTracker uitgerust, wat een hoop werk scheelt; het element en arm zijn dan al afgesteld op vta en azimuth. Mocht er toch iets niet naar je smaak zijn: beide zijn zeer eenvoudig af te stellen met de bijgeleverde toolkit. Toch raad ik aan de fabrieksafstelling voor lange(re) tijd als absoluut uitgangspunt te nemen. Tijdens de test heb ik in ieder geval

niet de aandrang gevoelt op deze punten aanpassingen te doen.

De UltraTracker is een Movin Magnet met een uitgangsspanning aan 3.5 mV en een impedantie van 47 kOhm. Hier zal elke phono stage zondermeer mee kunnen werken. De body is CNC gefreesd uit gewalst aluminium, en de magneten zijn opgehangen via het V-Twin-principe waarmee de magnetische opstelling in de snijkop van een platensnijder geïmiteerd wordt. De naald-tip is 'nude-elliptical', dat wil zeggen dat de elliptische naaldtip volledig van diamant is. Dit in tegenstelling tot de StudioTracker - het kleine broertje - waarbij alleen de punt van de naaldtip van diamant is. De frequentie weergave gaat van 20 tot 25 KHz, 5 KHz hoger dan de

StudioTracker. Het geheel weegt een keurige 9.7 gram zodat het zich op de meest gangbare armen zal thuisvoelen.

De antiskate gebeurt klassiek via 'draadje-gewichtje' waarbij het gewicht van het element uitgangspunt is. Op de arm vind je een pin met een aantal gleufjes die op hun beurt weer terugkoppelen naar het gewicht van het element. Het draadje laat zich makkelijk in de juiste gleuf monteren. De gebruiksaanwijzing legt het geheel bijzonder helder uit - dat mag ook wel eens gezegd worden. De aanbevolen naalddruk van 1.8 tot 2.2 gram komt voor mijn oren op een uiteindelijke 1.96 gram.

Muziek!

De set bestaat, buiten de UltraDeck, uit de MoFi Super HeavyWeight puck, MoFi StudioPhone phonostage, de Pink Faun D90i versterker en de Totem Skytower luidsprekers. Bekabeling is van Van den Hul en Pink Faun.

Vanaf de eerste tonen is het direct duidelijk: wat een forse stap omhoog is de UltraDeck ten opzichte van de StudioDeck. Het loopwerk is opvallend stil, het beeld staat als een huis, detail gaat een stuk verder en 'overall' vloeit de muziek erg makkelijk. De drie LP's die opvallend vaak op het plateau lagen: 'Folk Singer' van Muddy Waters (2011 reissue, Analogue Products, 45 rpm). Heerlijke klassieker die erg goed uit de verf komt. De snaren van Waters jengelen mooi door wat het 'lijden' nog maar eens een extra zetje geeft. Voor mij heeft dit album twee sferen: een intieme en een meer 'grote'. Dit verschil laat de UltraDeck goed horen. In 'grote' setting is een mooie koppeling tussen zowel Waters en band als de ruimte waarneembaar. Intiem is z'n stem gevoelig, gloeiend en meer realistisch van proportie - daar waar het met de StudioDeck juist wat uitgegroot was.

'Monique Haas Spielt Ravel' (1955, Deutsche Grammophon, mono). Haas was een gevierde vertolker van Ravel, al vind ik dit album op uitvoerend gebied geen hoogtepunt van haar capaciteiten en de opnames zijn matig. Zo schiet een microfoon in meer luide passages finaal over de grens. Het is de LP zelf die voor een uitdaging zorgt: de persing is niet je-van-het. Dit levert de nodige problemen op met het afspelen en in het verleden is er wel eens naald uitgevlogen.

De UltraDeck, en dan meer de Ultra Tonearm plus UltraTracker, laat zich hier heel stabiel zien. De nare passages blijven nare passages maar in ieder geval is er iets van een fundament wat op zich al een prestatie is.

'The Girl In The Other Room' van Diana Krall (2004, Verve, 180grs). Voor mij persoonlijk een vreemde eend in de bijt. Ik ben door Krall nooit echt geboeid geweest - vloekte hij in de kerk - en heb nog steeds de voorzichtige mening dat Krall meer om 'mooi geluid' gaat dan een creatieve prestatie.

Meningen verschillen nu eenmaal. Maar... makkelijk kritiek leveren dient te balanceren met evenzo makkelijk uit te delen complimenten. Komt'ie: haar stem is mooi! Maar waarom moet het zo benadrukt worden? Krall heeft zover ik weet geen mond van anderhalve meter breed. Wat jammer is, want in wat kleinere en traditionele setting gebeurt er echt wel iets. Waarom dan toch blijven luisteren naar dit album? Omdat de UltraDeck de energie, die door de productie toch wat naar de achtergrond is verdwenen, prettig laat horen...

Conclusie

Ik heb wat lopen stoeien om de verschillen tussen de StudioDeck en de UltraDeck duidelijk te maken. Luisterend naar de Waters begon een vaas bloemen plots op te vallen en viel het kwartje. De StudioDeck is een boeket bloemen in een vaas. Aangenaam om naar te kijken maar, heel eerlijk, zonder context naar de afkomst. De bos bloemen is er, en dat is het dan. De UltraDeck kan een groot deel van de context wel bieden. Dezelfde bloemen staan nu in de wei, tussen andere bloemen, gras en wat dies meer zij. Kortom, de StudioDeck en UltraDeck delen een heel duidelijk signatuur qua 'sound', een heel muzikale. Let wel, wilt u het gehele overzicht in de vorm van wolkenluchten en gebergte op de horizon... haha, nou... flink doorsparen maar!

De UltraDeck met Ultra Tonearm plus stofkap komt op 1.999,- euro. Mét fabrieksgemonteerde UltraTracker element (aanrader) komt de prijs op 2.199,-. Net als de StudioDeck is de UltraDeck z'n geld meer dan waard.

[Meer informatie op de website van de importeur www.hnny.nl](http://www.hnny.nl)